

“Onderweg worden we getrakteerd op verrassende restaurantjes, bijzondere winkeltjes en zeldzame curiosa bij de meest uiteenlopende mensen”

Wandelgids Zuid-Limburg ongekend succesvol

De een, Jos Wlazlo, is de rust zelf. Een kalme bedaarde man die als enige in Nederland van wandelen zijn beroep maakte. De ander, Hein Schutte, is zijn goedlachse energieke evenknie: druk pratend en gebarend en altijd in voor een grap. Samen maken ze de Wandelgids Zuid-Limburg (wandelgidszuidlimburg.com).

TEKST HUB BERTRAND BEELD JEAN-PIERRE GEUSENS EN HEIN SCHUTTE

Een succesvolle site met 1672 wandelroutes langs de mooiste plekjes, vergezichten, holle wegen, beken en riviertjes en verstilde landschappen in Limburg en de aanpalende Euregio. De site bestaat sinds 2003 en telt liefst 19.389 kilometer aan wandelingen. In 2022 werd ruim zes miljoen keer een van die tochten gedownload, met nummer één als populairste.

“Vergis je niet”, lacht Hein Schutte. “We lijken misschien verschillend, maar we hebben aanzienlijk meer gemeen. De liefde voor het wandelen, gevoel voor humor, een speciaal biertje met een streekgerecht op zijn tijd en de liefde voor de natuur. We trekken er elke week twee keer een hele dag op uit om nieuwe routes te lopen en te controleren. Jos ontwerpt ze vooraf, ik maak de foto's erbij en zoek onderweg de fraaiste uitzichten en bezienswaardigheden. Zo vullen we elkaar meer aan dan dat we van elkaar verschillen.”

Jos Wlazlo 'aan het werk' in de omgeving van Eys

Full time vakantie

Voormalig muzikant Jos Wlazlo (66) woont in Eijsden. “In 2003 wilde ik een website bouwen, ik zocht daar inhoud voor. Daarom werkte ik wandelingen uit en zette die online. Dat trok de aandacht van medewandelaars, tevens van de regionale horeca. Door hun sponsoring kon ik de site uitbouwen tot wat die nu is, inclusief een app. Ik kreeg er na verloop van tijd zoveel werk mee dat ik sinds 2010 beroepswandelaar ben. Elke week zet ik zelf bedachte routes uit, nadat ze zijn gecontroleerd gaan ze online. Sponsors benader ik zelf of samen met Hein. We inspireren elkaar voortdurend om nieuwe gebieden te ontdekken. Tot in Brabant, de Eifel, de Voerstreek en de Ardennen toe.”

Uitdaging

Huisfotograaf Hein Schutte (69) uit Schinveld is gepensioneerd en werkte in het voortgezet beroeps-onderwijs. Nadat hij in 2007 startte met wandelen, later als spotter met Jos in contact kwam en samen met hem erop uit trok, liep hij alle trajecten. “Dat was een stevige uitdaging”, herinnert hij zich. “Ik heb met Jos gewed dat ik dat voor elkaar zou krijgen, uiteindelijk is dat gelukt. Nu ga ik met hem op pad om beelden bij de tochten te maken. Meestal loop ik daarbij meer kilometers dan op de website vermeld staan. Dat komt omdat ik voortdurend op zoek ga naar aparte camerastandpunten of bijzonderheden. Een foto moet een verhaal vertellen en is meer dan een kiekje.”

“Dit voelt alsof we full time op vakantie zijn in de mooiste streken in en rond Limburg”

Blik op het plaatsje Reil langs de Moezel

Hein Schutte en Jos Wlazlo (r.) langs de Maas bij Eijsden

Genieten van het weidse uitzicht hoort er ook bij

Een welverdiend glas weizenbier na afloop van weer een wandeling. V.l.n.r.: Jan Nobbe, Hein Schutte en Jos Wlazlo

Actueel

Het duo realiseert zich dat het succes van de site mede te danken is aan 'spotters' en aan tips van wandelaars. "Het is super irritant als je onderweg vastloopt,

daarom ben ik zo blij met deze mensen", legt Wlazlo uit. "Zij houden de routes actueel. De cursiefjes in de beschrijvingen met wetenswaardigheden over de lokale natuur, historie en cultuur zijn van John Heijns uit Cadier en Keer. Voor veel mensen is dat waardevolle informatie. En wandelspotter Jacq Heerings uit Landgraaf maakte diashows van onze tochten."

Of ze nog ambities of een tip hebben, vraag ik tot slot. "We willen de 2000 volmaken", glimlacht Jos Wlazlo. "Waaronder de nodige in de Eifel en Moezel, waarvan tien door Jan Nobbe. Jan ging met ons op pad in het Land van Herve, de Ardennen en de Eifel. Hij was een humorvol mens met een passie voor wandelen. Hij stierf veel te vroeg. Zijn Eifelwandelingen uitwerken is ons eerbetoon aan hem, een man voor wie wandelen zuurstof was. Onze tip? Begin gewoon bij één als je geen keuze kunt maken uit ons aanbod en ga vervolgens naar twee, drie en zo verder."

Rituelen in een veranderende wereld

Over ruim een week is het Pasen. Dus is het nog iets meer dan een week vastentijd. Ik werd gebeld door een journalist met de vraag wat wij als katholieke en protestants-christelijke scholen van Fortior doen met die vastentijd.

Een rondje appen met mijn directeuren leerde dat één school een vastenactiviteit combineerde met burgerschap en één iets samen met de plaatselijke kerk. Twee van de dertien scholen deden iets apart in de vastentijd. Het voelde een beetje ongemakkelijk. Over de identiteit van Fortior zegt ons jaarverslag: "Wij zijn een stichting voor katholiek en protestants-christelijk onderwijs met een open identiteit. Wij zijn ons bewust van onze multiculturele samenleving. Wij werken vanuit een gemeenschappelijke visie op wat wij waardevol vinden om de kinderen mee te geven, zoals saamhorigheid, naastenliefde, solidariteit, rechtvaardigheid en moreel besef. Christelijke tradities, rituelen en Bijbelverhalen kunnen daarbij een belangrijke rol spelen. We leven in een multiculturele samenleving en staan open voor alle leerlingen, ongeacht herkomst en overtuiging." Iedereen mag zijn hoe hij is. In de dagelijkse schoolpraktijk komt onze identiteit tot uitdrukking in saamhorigheid, naastenliefde, solidariteit, rechtvaardigheid, moreel besef, inclusiviteit en burgerschap. Het leidt tot geweldige projecten. Zowel in als buiten de vastentijd.

Het is met die vastentijd net als met Pinksteren. Veel mensen hebben geen idee waar dat over gaat. Pasen is voor velen gewoon eieren zoeken. Wat betekent die katholieke en christelijke identiteit? Cultuurhistorie? Geloof? Bezinning?

Bij Fortior gaat het om waarden, normen, burgerschap. Strikt genomen kan dat eigenlijk heel goed zonder katholiek of christelijk te zijn. Aan de andere kant is onze samenleving bijna tweeduizend jaar lang in het christendom ondergedompeld. Daar zijn die waarden op gestoeld.

In onze samenleving zijn de oude rituelen nagenoeg uitgesleten. Rituelen die ons vroeger met elkaar verbonden. Ze blijken niet eens per se noodzakelijk voor ons onderwijs. Zijn ze nog wel nodig om ons dagelijks leven te ordenen?

Er is een nieuwe tijd. Bezinnen kan iedereen ook voor zichzelf. Zit daar misschien mijn ongemak? Dat er in deze nieuwe tijd wel nieuwe gewoonten ontstaan, maar dat we nog te weinig verbindende rituelen hebben?

Ik ben heel benieuwd hoe zich dit de komende tijden ontwikkelt.

Peter van Eijk

Voorzitter College van Bestuur Fortior in Venlo
info@fortior.nl